

Arrest

nr. 228 186 van 29 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 1 oktober 1974 geboren in Bagdad, Irak. U bent opgegroeid als sjiitische moslim, maar u bekeerde zich twee jaar geleden tot de Evangelische kerk.

Op een dag tijdens de sjiitische ashura ceremonie werd het hoofd van uw jongste broer Hoessein met een zwaard verwond zoals gebruikelijk in de traditie.

U werd woedend en begon God, de religie en de profeten uit te schelden. U liep vervolgens weg en dook onder bij een vriend. Uw zus H., nam contact met u op en zei dat uw bloed vergoten was en de stam u verstoten had.

U bent vertrokken uit Irak op 9 juli 2018 legaal met het vliegtuig naar Istanbul, Turkije. U verbleef hier een maand en werd er gedoopt. U reisde verder naar Griekenland. Drie maanden later nam u in de luchthaven van Athene een vlucht naar Nederland waar een taxi u stond op te wachten om u naar België te voeren. U diende op 29 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u een originele USB-stick met beelden van uw doopsel neer, medische documenten, een kopie van een doopselcertificaat en een kopie van de verstoting door uw stam. Na uw persoonlijk onderhoud legde u nog kopieën neer van een pagina uit uw Iraaks paspoort, van uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en van uw kieskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of het risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Volgens uw verklaringen reisde u via Griekenland naar Nederland en zo door naar België. U had de kans om internationale bescherming aan te vragen in Griekenland en in Nederland. U heeft nagelaten die te doen. Er mag nochtans verwacht worden dat een verzoeker om internationale bescherming in het eerste land waar hij veilig is een aanvraag om internationale bescherming indient. Volgens uw verklaringen zou pater B., de priester die u in Turkije doopte, u aangeraden hebben naar België door te reizen. De man zou u gezegd hebben dat er in België Arabischtalige kerkdiensten zijn en u er uw studie van het Heilige Boek verder kan zetten (CGVS p.7). een eenvoudige Google search leert ons dat in Nederland eveneens dergelijke diensten gehouden worden. Uw reden om omwille hiervan België boven Nederland te verkiezen om uw verzoek in te dienen, houdt aldus geen stand (zie infomap). Ondanks dat u aanhaalde dat het kunnen bijwonen van kerkdiensten en de studie van het Heilige Boek de redenen zijn waarom u per se naar België wilde komen, kan er opgemerkt worden dat u sinds uw aankomst in België nog geen enkele misviering hebt bijgewoond, u heeft zelfs nog geen voet in een kerk gezet (CGVS p.8, p.9, p.10, p.18). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat pater B. u een telefoonnummer had doorgegeven van een zeker pater I.. U heeft nagelaten deze man te contacteren en u te informeren naar Arabische kerkdiensten in België (CGVS p.8). U bent nochtans al een half jaar in België. U voelde u te ziek om de man te contacteren. U vreesde immers dat die van u zou verwachten dat u bij hem in Brussel naar de kerk ging en dat vond u te ver (CGVS p.8). U had zich geïnformeerd bij M., een Libanese bekeerling die u in Griekenland ontmoet had. Ook hij kon u niet verder helpen. Dat u niet eens informeert waar u naar een kerk kan gaan bij die pater I., die vermoedelijk toch wel op de hoogte is van kerkdiensten in de buurt, doet vermoeden dat u toch niet erg gemotiveerd was om uw geloof te kunnen belijden. U haalde uw bekering tot het christendom nochtans aan als reden waarom u niet terug kan naar Irak. Dat u dan niet ten volle profiteert van de vrijheid die u heeft in België om uw geloof te belijden, hypothekeert uiteraard in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u zich bekeert heeft tot het christendom.

Naast de vaststelling dat u nog niet in een kerk geweest bent sinds uw aankomst in België blijkt dat u uw kennis van het Heilige Boek evenmin bijgeschaafd heeft. Ook hier haalt u uw gezondheidstoestand aan als reden (CGVS p.10). U heeft echter zelfs nog nooit in de Bijbel gelezen (CGVS p.14). Dit is hoogst merkwaardig en hypothekeert de geloofwaardigheid van uw bekering totaal. Zelfs in België bent u er niet in geslaagd een exemplaar van de Bijbel te bemachtigen. U heeft opmerkelijk weinig ondernomen om het boek vast te krijgen.

Zo was u een keertje naar de lokale supermarkt gegaan om na te gaan of ze daar geen Arabische versie van de Bijbel hadden. Merkwaaardig genoeg was die hier niet te verkrijgen (CGVS p.10). U stelde voorts dat u aan uw vriend M., de Libanese bekeerling, gevraagd had voor een Bijbel. Hij zou slechts één exemplaar hebben en kon u aldus niet voorthelpen. De man in kwestie frequenteerde nochtans een evangelische kerk (CGVS p.9, p.10). Daar de evangelisten nogal uit zijn op het verspreiden van het geloof, kan het niet zo veel moeite hebben gekost om voor u, via zijn kerkgemeenschap, aan een Bijbel te raken (CGVS p.10). Bovendien had u, zoals supra reeds aangestipt het telefoonnummer van een priester in het Brusselse. U heeft evenmin via deze weg geprobeerd om een exemplaar van de Bijbel vast te krijgen. Hij is nochtans de ideale persoon die u op dit gebied zou kunnen verder helpen (CGVS p.11). U beaamde dit, maar uw gezondheidstoestand zou het u niet toelaten de telefoon te nemen en de man te vragen u een Bijbel op te sturen. U was zich er niet van bewust dat België over een postdienst beschikt en er pakjes opgestuurd konden worden van de ene uithoek van het land naar de andere (CGVS p.11). Dit alles is niet ernstig. Moest u geïnteresseerd zijn in de studie van het Heilige Boek en de inhoud van het Christendom, kan er van uitgegaan worden dat u wel wat meer moeite zou gedaan hebben om een Bijbel in handen te krijgen.

Volgens uw verklaringen heeft pater B. u in Turkije gedoopt. U kan het CGVS er echter niet van overtuigen dat u daadwerkelijk gedoopt bent. U zou via de kerkvader in Irak doorverwezen zijn naar deze man in Turkije. De voorwaarden voor het doopsel waren volgens uw verklaringen het dienen van de Kerk, een goede kennis hebben van het Heilige Boek en de stappen van Jezus de God volgen. U kreeg tevens bijscholing over 'zorg'. Dit behelsde het zorgen voor de familie en de vrienden, het vermijden van de zonden en het houden van de vijanden. De zorgdiscipline focuste dan op stappen, praten, eten en drinken als ook op beleefdheid (CGVS p.12). De link tussen deze zaken en het doopsel is ver te zoeken. Het is niet geloofwaardig dat de bijscholing ter voorbereiding van een doopsel dat zich toch veeleer op de leer van het christendom dient te concentreren, over beleefdheid ging. U legt een videofragment neer ter staving van uw doopsel. Op de video bent u te zien in een zwembad. U wordt op een bepaald moment ondergedompeld in het water. Dergelijke filmpjes kunnen zeer gemakkelijk door iedereen en in eender welk zwembad gefilmd worden. Het is niet duidelijk wie de priester is, er staan simpelweg drie mannen in short en t-shirt in een zwembad. Volgens uw verklaringen zou het zwembad een buitenbad zijn dat gelinkt was aan de kerk (CGVS p.23). Ook dit zijn pure beweringen van uw kant en kunnen niet vastgesteld worden op basis van de video. U legt tevens een doopselcertificaat neer. Dit is echter louter een kopie die weinig objectieve bewijswaarde heeft. U bent niet ingeschreven in het doopregister, meer nog u was niet eens op de hoogte van het bestaan van een dergelijk register (CGVS p.22).

Zoals supra reeds aangegeven was een gedegen kennis van de Bijbel volgens u eveneens een voorwaarde om gedoopt te worden. De kennis die u ten toon spreidt aangaande het christendom blijkt echter veelal foutief of abominabel slecht. Los van het feit dat de kennis volgens u een voorwaarde was om gedoopt te worden, kan er eveneens verwacht worden van iemand die afkomstig is van een cultuur waarin bekering mogelijk ernstige risico's inhoudt, dat die zich informeert over de inhoud van de religie tot dewelke hij zich wensen te bekeren. Uw kennis van de leer van de Evangelische kerk is dusdanig beperkt dat u het CGVS er niet van kan overtuigen dat u zich daadwerkelijk tot deze religie bekeerde. Zo was u ervan overtuigd dat er vier Bijbels bestonden. De vier Bijbels heetten volgens Lucas, Petrus, Matheus en Johannes (CGVS p.15). Dit klopt totaal niet. U wist dan wel dat er twaalf apostelen waren, maar u kende er slechts vier bij naam. U vond de namen nogal moeilijk om te onthouden. U was immers vroeger moslim (CGVS p.15). Deze vergoelijking voor uw gebrekkig kennis is alles behalve overtuigend daar u uw leven op het spel zette door u te bekeren tot het Christendom. Dat u dan zelfs niet eens de moeite doet om de namen van de apostelen te leren is veelzeggend. U kende verder het verschil niet tussen het oude en het nieuwe testament. Meer nog u had nog nooit gehoord van het begrip testament. U had het over de oude en de nieuwe eeuw. U verklaarde dat de evangelisten de nieuwe eeuw de belangrijkste vonden, u kon echter niet uitleggen waarom (CGVS p.15, p.16). Ook van de sacramenten had u nog nooit gehoord (CGVS p.17). Voorst dacht u, jammer genoeg verkeerdelijk, dat hemel en hel niet gangbaar waren in het christendom en dat men enkel in het eeuwige leven gelooft (CGVS p.13). De objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier toont aan dat de concepten van hemel en hel wel degelijk door de christenen gebezigd worden (zie infomap). U dacht dat Jezus in Jeruzalem geboren was, terwijl hij, zo zegt de overlevering althans, in Bethlehem het levenslicht zag (CGVS p.14). U was er van overtuigd dat Jezus door Petrus gedoopt was. Het doopsel van Jezus werd, door Johannes de Doper uitgevoerd. U wist ook niet hoe oud Jezus was toen hem deze heugelijke gebeurtenis te beurt viel (CGVS p.14, p.15). Daar de handel en wandel van Jezus toch een prominente plaats inneemt in de Evangelische traditie is de leeftijd waarop hij het leven liet aan het kruis algemene kennis voor leden van deze stroming.

U had ook hier echter geen idee van (CGVS p.15). Het leven van Jezus en zijn omzwervingen is een pijler van de stroming, dat u zelfs van de meest banale gegevens niet op de hoogte bent, is hoogst merkwaardig en ondergraaft uw verklaringen dat u daadwerkelijk bekeerd bent. Voorts blijkt dat u evenmin op de hoogte was van de datum waarop Pasen gevierd werd. Pasen is voor de Evangelisten een belangrijk feest, daar Jezus dan herrijst. U werd in de maand mei geïnterviewd, een dikke maand na Pasen. U dacht echter dat Pasen op 1 januari gevierd werd (CGVS p.16). 1 januari is niet eens een kerkelijke feestdag. Er kan verwacht worden dat bekeerlingen zich informeren over de inhoud van de religie tot dewelke ze zich wensen te bekeren. Uw kennis van de leer van de Evangelische kerk is dusdanig beperkt dat u het CGVS er niet van kan overtuigen dat u zich daadwerkelijk tot deze religie bekeerde.

Voorts is uw motivatie om uw eigen religie af te zweren en een andere religie te omarmen evenmin erg overtuigend. U verklaarde dat u sinds uw 25 jaar ongelovig was. U zou twee jaar geleden, in 2017, met het christendom in aanraking gekomen zijn (CGVS p.13). U was op zoek naar de schepper die de wereld geschapen heeft. U vond naar eigen zeggen een antwoord op deze vraag in het christendom. Daar het christendom geloofde dat Jezus geboren was uit de maagd Maria en dat hij geen vader heeft, vond u een sterk argument. Er wordt immers niemand geboren zonder vader, enkel Jezus. Bovendien bestond, bestaat en zullen er geen mensen meer bestaan die de doden tot leven kunnen wekken. Enkel Jezus was daarin geslaagd (CGVS p.13). Op basis van deze vertelsels was u ervan overtuigd dat het christendom de waarheid in pacht had en wenste u zich te bekeren. U koos daarvoor de Evangelische strekking uit. Welnu, het christendom kent drie grote takken, het protestantisme, de orthodoxe strekking en het katholicisme. U kende slechts twee van de stromingen namelijk het katholicisme en de orthodoxe strekking (CGVS p.12). Het protestantisme kende u dan weer niet, hetgeen merkwaardig is daar de Evangelisch leer, de tak die u koos tot het protestantisme behoort (CGVS p.14). Niemand had u ooit geleerd tot welke grotere strekking het evangelisme behoorde dus u kon het ook niet weten, zo luidde uw verklaringen. Dat u op basis van een dergelijke motivatie besluit u te bekeren en uw leven op het spel te zetten is niet geloofwaardig. U kan het CGVS er aldus niet van overtuigen dat u daadwerkelijk tot het christendom bekeerd bent.

Er kunnen tevens een aantal kanttekeningen gemaakt worden bij de problemen die u claimde gehad te hebben in Irak. Ook hier kan u niet van overtuigen. U bent opgegroeid als sjiïet. In de afgelopen dertig jaar heeft u nooit een discussie gevoerd aangaande de gangbare tradities van het sjiïsme zoals het verwonden van hoofd tijdens ashura. Meer nog u heeft nooit over de religie gediscussieerd met uw familie. Ze zijn immers streng, zo zegt u (CGVS p.21). Het is opmerkelijk dat u nu plotsklaps uit uw vel vliegt en zowel god, de profeten en de religie uitscheldt en bovendien uitroept dat enkel Jezus rechtvaardig is (CGVS p.19). Daar u op de hoogte bent van wat een bekeerling in Irak mogelijk boven het hoofd hangt is het volledig ongeloofwaardig dat u zich op die manier uitlaat tijdens ashura. U werd geconfronteerd met deze bedenking, u stelde dat u zich al twee jaar geleden bekeerd had en dat u het verschrikkelijk vond dat u uw religie gedurende twee jaar diende te onderdrukken (CGVS p.21). U verklaarde verder dat u de afgelopen 40 jaar gehypnotiseerd was (CGVS p.19). Zoals supra reeds geïllustreerd was u toch niet dermate gehaast om uw geloof openlijk te belijden daar u in België nog niet eens een voet in een kerk gezet hebt, geen Bijbel vastgenomen hebt en uw kennis van het christendom evenmin verdiept hebt. Dat de onderdrukking van uw religie u tot dergelijke acties zou gebracht hebben is dan ook niet geloofwaardig. U legde nog een verstotingsbrief neer om mee aan te tonen dat uw bloed vergoten mag worden. In eerste instantie kan er aangestipt dat het slechts een kopie betreft en daarom gemakkelijk te vervalsen is. Voors bleek u niet op de hoogte te zijn van de inhoud van die document. U verklaarde dat het document ondertekend werd door de sheikhs van vier stammen. U wist echter niet welke de andere drie stammen waren. Er kan nochtans verwacht worden dat u op de hoogte bent door welke stammen u gevisieerd wordt (CGVS p.22). Dat u dit niet weet, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De overige documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het medisch attest bevat geen enkele informatie waaruit kan worden afgeleid dat u nood zou hebben aan internationale bescherming en toont enkel aan dat u in België medische begeleiding krijgt.

De kopieën van een pagina uit uw paspoort, van uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en uw kieskaart zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoeft heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraqi Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie.

Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van

de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")".

Verzoeker heeft een vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst omwille van het feit dat hij bedreigd, verstoten, en vervolgd wordt door zijn stam omdat hij zich tot het christendom bekeerd heeft en de Islam uitgescholden heeft in het openbaar.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake de situatie van de christenen in Irak en de veiligheidssituatie in Bagdad.

Verzoeker stelt verder: *"Met oog op de subsidiaire bescherming status, indien Uw Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrees van verzoeker - quod non - dan hoeft hem de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b), c) van de vreemdelingenwet."*

In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van *"artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")"*

Verzoeker voert het volgende aan ten aanzien van de bestreden beslissing:

"Verwerende partij meent dat er geen geloof gehecht kan worden aan de asielmotieven van verzoeker.

Verzoeker meent dat de grieven van de Commissaris generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Verzoeker is van mening dat de Commissaris generaal zijn onderzoek plicht niet op draagkrachtige wijze uitgevoerd heeft.

Ten eerste, verwijt de Commissaris aan verzoeker dat hij niet in Griekenland of in Nederland een asiel verzoek ingediend heeft. verzoeker bevestigt zijn verklaringen volgens de welke de priester wie hem doopte hem aangeraden heeft om naar België te reizen omdat er Arabisch talige kerkdiensten zijn. Hij was niet op de hoogte dat deze ook in de Nederlanden bestaan. Zijn priester in Griekenland had alleen contacten in België en niet in de Nederlanden (CGVS p7). Hij heeft ook uitgelegd dat hij noch niet sinds zijn aankomst in België naar de aangeraden kerk gegaan is omdat hij ziek was, en bijna een maand in het ziekenhuis lag. Hij heeft verklaart dat de kerk van de aangeraden priester op groot afstand ligt van zijn centrum (over 4 uren reis), wat te veel voor zijn medisch toestand is. Hij heeft hem niet gecontacteerd om zich over kerkdiensten in het Arabisch te informeren die dichterbij zijn centrum zijn want hij ment dat de priester hem zou vragen om naar zijn kerk te gaan, en geen andere kerk te bezoeken (CGVS p9). Hij wacht dus totdat hij gezond wordt, om hem te contacteren en naar zijn kerk te gaan.

Daarna wordt hem verweten dat hij zijn kennis over de bijbel sinds zijn aankomst nog niet bijgeschaafd heeft. Hij bevestigt dat hij probeerde om een Arabisch vertaling te verkrijgen, maar dit niet lukte. Zijn contact (M.) kon hem ook niet helpen. Hij legt uit dat hij zich concentreert heeft op zijn gezondheid toestand, en herhaalt dat hij wachtte om te genezen om pater I. te contacteren, omdat hij vreest dat hij hem zou vragen om naar zijn kerk te komen.

Verder ment de CGVS dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker gedoopt is. Ten eerste beweert de CGVS dat het niet geloofwaardig is dat de scholing van verzoeker in voorbereiding van zijn doopsel in grote mate over manieren om zich te gedragen ging ("beleefdheid" voor de CGVS). Echter heeft verzoeker uitgelegd dat hij zowel over de christelijke manier om te leven ging, en over fundamentele aspecten van het christendom (van vijanden te houden... CGVS p12). De CGVS ment ook dat de door verzoeker neergelegde video fragment van zijn doopsel niet geloofwaardig is. Verzoeker legt uit dat de priester wie hem gedoopt heeft bekend is. Hij gaat zodra mogelijk bewijzen sturen van het feit dat hij hem wel gedoopt heeft.

Trouwens verwijt de CGVS aan verzoeker een onvoldoend kennis van het christendom. Verzoeker heeft echter verschillende details gegeven over het christendom (CGVS p13), en heeft ook uitgelegd dat hij in Irak, hoewel hij al bekeerd was, zich altijd verstoppen moest toen hij samen met andere christen was die hem de religie uitlegden, en hij weinig leren kon in deze omstandigheden (CGVS p17).

Verder ment de CGVS dat de redenen waarom verzoeker zich bekeerd heeft niet geloofwaardig zijn. Verzoeker heeft onder anderen uitgelegd dat hij al lang niet meer in het islam geloofde, en overtuigd was door het feit dat Jezus van een maagd geboren was. Dit is een helemaal subjectieve en persoonlijke element, en kan moeilijk door de CGVS als ongeloofwaardig bestempeld worden. Hij legt ook uit dat hij alleen de evangelische strekking kent, omdat de priester en andere christen die hij kende in Irak tot deze strekking behoorden.

Daarna ment de CGVS dat de problemen van verzoeker in Irak met zijn stam niet geloofwaardig zijn, omdat hij voordat hij de controle verloren heeft (toen zijn broer tijdens een sjiite ceremonie verwondt werd) nooit discussie gevoerd heeft met zijn familie betreffend het islam. Verzoeker legt uit dat zijn familie streng moslim is en dat een discussie nooit mogelijk was. Hij kon het echter niet meer verdragen toen hij zag dat zijn jonge broer tijdens een sjiite ceremonie aan het hoofd verwondt werd, en heeft gewoon controle verloren.

De CGVS verwijt hem ook dat hij niet weet welke Sheicks van de drie andere stammen de verstotings briefjes ondertekend hebben. Hij legt uit dat hij alleen de Sheick van zijn stam kent, en dat de drie andere ondertekenaars alleen getuigen zijn, het is dus normaal dat hij niet op de hoogte is van hun identiteit.

Ten gevolge ment verzoeker dat het onmogelijk is dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

Ter conclusie, ment verzoeker dat de door de Commissaris generaal ingeroepene elementen onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

[...].

Beoordeling

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Omwille van hun onderlinge samenhang worden de twee aangevoerde middelen samen behandeld.

2.2.3. Verzoeker voert in essentie aan dat hij christen is en omwille van zijn religie vervolgd wordt.

2.2.3.1. Inzake de reden waarom verzoeker in België een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend en zijn kerkbezoek stelt de bestreden beslissing:

“Volgens uw verklaringen reisde u via Griekenland naar Nederland en zo door naar België. U had de kans om internationale bescherming aan te vragen in Griekenland en in Nederland. U heeft nagelaten die te doen. Er mag nochtans verwacht worden dat een verzoeker om internationale bescherming in het eerste land waar hij veilig is een aanvraag om internationale bescherming indient. Volgens uw verklaringen zou pater B., de priester die u in Turkije doopte, u aangeraden hebben naar België door te reizen. De man zou u gezegd hebben dat er in België Arabischtalige kerkdiensten zijn en u er uw studie van het Heilige Boek verder kan zetten (CGVS p.7). een eenvoudige Google search leert ons dat in Nederland eveneens dergelijke diensten gehouden worden. Uw reden om omwille hiervan België boven Nederland te verkiezen om uw verzoek in te dienen, houdt aldus geen stand (zie infomap). Ondanks dat u aanhaalde dat het kunnen bijwonen van kerkdiensten en de studie van het Heilige Boek de redenen zijn waarom u per se naar België wilde komen, kan er opgemerkt worden dat u sinds uw aankomst in België nog geen enkele misviering hebt bijgewoond, u heeft zelfs nog geen voet in een kerk gezet (CGVS p.8, p.9, p.10, p.18). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat pater B. u een telefoonnummer had doorgegeven van een zeker pater I.. U heeft nagelaten deze man te contacteren en u te informeren naar Arabische kerkdiensten in België (CGVS p.8). U bent nochtans al een half jaar in België. U voelde u te ziek om de man te contacteren. U vreesde immers dat die van u zou verwachten dat u bij hem in Brussel naar de kerk ging en dat vond u te ver (CGVS p.8). U had zich geïnformeerd bij M., een Libanese bekeerling die u in Griekenland ontmoet had. Ook hij kon u niet verder helpen. Dat u niet eens informeert waar u naar een kerk kan gaan bij die pater I., die vermoedelijk toch wel op de hoogte is van kerkdiensten in de buurt, doet vermoeden dat u toch niet erg gemotiveerd was om uw

geloof te kunnen belijden. U haalde uw bekering tot het christendom nochtans aan als reden waarom u niet terug kan naar Irak. Dat u dan niet ten volle profiteert van de vrijheid die u heeft in België om uw geloof te belijden, hypothekeert uiteraard in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u zich bekeert heeft tot het christendom.”

Verzoekers verweer bestaat uit de herhaling van zijn verklaringen inzake de priester in Griekenland, de uitleg over zijn ziekte en de afstand van het centrum naar de kerk. De herhaling van zijn verklaringen is geen afdoend verweer ten aanzien van voorgaande motivering die pertinent is en door de Raad wordt overgenomen.

2.2.3.2. De bestreden beslissing motiveert als volgt inzake het feit dat verzoeker in België nog geen Bijbel had:

“Naast de vaststelling dat u nog niet in een kerk geweest bent sinds uw aankomst in België blijkt dat u uw kennis van het Heilige Boek evenmin bijgeschaafd heeft. Ook hier haalt u uw gezondheidstoestand aan als reden (CGVS p.10). U heeft echter zelfs nog nooit in de Bijbel gelezen (CGVS p.14). Dit is hoogst merkwaardig en hypothekeert de geloofwaardigheid van uw bekering totaal. Zelfs in België bent u er niet in geslaagd een exemplaar van de Bijbel te bemachtigen. U heeft opmerkelijk weinig ondernomen om het boek vast te krijgen. Zo was u een keertje naar de lokale supermarkt gegaan om na te gaan of ze daar geen Arabische versie van de Bijbel hadden. Merkwaardig genoeg was die hier niet te verkrijgen (CGVS p.10). U stelde voorts dat u aan uw vriend M., de Libanese bekeerling, gevraagd had voor een Bijbel. Hij zou slechts één exemplaar hebben en kon u aldus niet voorlichten. De man in kwestie frequenteerde nochtans een evangelische kerk (CGVS p.9, p.10). Daar de evangelisten nogal uit zijn op het verspreiden van het geloof, kan het niet zo veel moeite hebben gekost om voor u, via zijn kerkgemeenschap, aan een Bijbel te raken (CGVS p.10). Bovendien had u, zoals supra reeds aangestipt het telefoonnummer van een priester in het Brusselse. U heeft evenmin via deze weg geprobeerd om een exemplaar van de Bijbel vast te krijgen. Hij is nochtans de ideale persoon die u op dit gebied zou kunnen verder helpen (CGVS p.11). U beaamde dit, maar uw gezondheidstoestand zou het u niet toelaten de telefoon te nemen en de man te vragen u een Bijbel op te sturen. U was zich er niet van bewust dat België over een postdienst beschikt en er pakjes opgestuurd konden worden van de ene uithoek van het land naar de andere (CGVS p.11). Dit alles is niet ernstig. Moest u geïnteresseerd zijn in de studie van het Heilige Boek en de inhoud van het Christendom, kan er van uitgegaan worden dat u wel wat meer moeite zou gedaan hebben om een Bijbel in handen te krijgen.”

Verzoekers verweer bestaat uit de bevestiging dat hij probeerde om een Arabische vertaling te verkrijgen, wat niet lukte, en dat zijn contact hem ook niet kon helpen alsook dat zich geconcentreerd heeft op zijn gezondheidstoestand. Te dezen stelt de Raad vast dat de bevestiging en herhaling van zijn verklaringen geen nuttig verweer zijn ten aanzien van de voorgaande terechte en pertinente motivering. De voorgaande motivering blijft derhalve overeind en de Raad beaamt dat het aberrant is dat verzoeker er zelfs niet in is geslaagd om een exemplaar van de Bijbel te verkrijgen.

2.2.3.3. Verzoeker verklaart dat hij gedoopt werd in Turkije. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent als volgt:

“Volgens uw verklaringen heeft pater B. u in Turkije gedoopt. U kan het CGVS er echter niet van overtuigen dat u daadwerkelijk gedoopt bent. U zou via de kerkvader in Irak doorverwezen zijn naar deze man in Turkije. De voorwaarden voor het doopsel waren volgens uw verklaringen het dienen van de Kerk, een goede kennis hebben van het Heilige Boek en de stappen van Jezus de God volgen. U kreeg tevens bijscholing over ‘zorg’. Dit behelsde het zorgen voor de familie en de vrienden, het vermijden van de zonden en het houden van de vijanden. De zorgdiscipline focuste dan op stappen, praten, eten en drinken als ook op beleefdheid (CGVS p.12). De link tussen deze zaken en het doopsel is ver te zoeken. Het is niet geloofwaardig dat de bijscholing ter voorbereiding van een doopsel dat zich toch veeleer op de leer van het christendom dient te concentreren, over beleefdheid ging. U legt een videofragment neer ter staving van uw doopsel. Op de video bent u te zien in een zwembad. U wordt op een bepaald moment ondergedompeld in het water. Dergelijke filmpjes kunnen zeer gemakkelijk door iedereen en in eender welk zwembad gefilmd worden. Het is niet duidelijk wie de priester is, er staan simpelweg drie mannen in short en t-shirt in een zwembad. Volgens uw verklaringen zou het zwembad een buitenbad zijn dat gelinkt was aan de kerk (CGVS p.23). Ook dit zijn pure beweringen van uw kant en kunnen niet vastgesteld worden op basis van de video. U legt tevens een doopselcertificaat neer. Dit is echter louter een kopie die weinig objectieve bewijswaarde heeft. U bent niet ingeschreven in het doopregister, meer nog u was niet eens op de hoogte van het bestaan van een dergelijk register (CGVS p.22).”

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen over de voorbereiding van het doopsel en stelt dat hij bewijzen zal bijbrengen over de doop.

De Raad stelt wederom vast dat verzoeker zich beroept op de herhaling en verwijzing naar zijn verklaringen. Evenmin brengt hij het aangekondigde bijkomende bewijs bij inzake zijn doopsel en de persoon die hem doopte. De bestreden motivering, die steun vindt in het administratief dossier, wordt bijgevolg niet nuttig weerlegd; bijgevolg wordt deze motivering door de Raad overgenomen.

2.2.3.4. Verweerder is van oordeel dat verzoekers kennis over het christendom slecht is en motiveert hieromtrent als volgt:

“Zoals supra reeds aangegeven was een gedegen kennis van de Bijbel volgens u eveneens een voorwaarde om gedoopt te worden. De kennis die u ten toon spreidt aangaande het christendom blijkt echter veelal foutief of abominabel slecht. Los van het feit dat de kennis volgens u een voorwaarde was om gedoopt te worden, kan er eveneens verwacht worden van iemand die afkomstig is van een cultuur waarin bekering mogelijk ernstige risico's inhoudt, dat die zich informeert over de inhoud van de religie tot dewelke hij zich wensen te bekeren. Uw kennis van de leer van de Evangelische kerk is dusdanig beperkt dat u het CGVS er niet van kan overtuigen dat u zich daadwerkelijk tot deze religie bekeerde. Zo was u ervan overtuigd dat er vier Bijbels bestonden. De vier Bijbels heetten volgens Lucas, Petrus, Matheus en Johannes (CGVS p.15). Dit klopt totaal niet. U wist dan wel dat er twaalf apostelen waren, maar u kende er slechts vier bij naam. U vond de namen nogal moeilijk om te onthouden. U was immers vroeger moslim (CGVS p.15). Deze vergoelijking voor uw gebrekkig kennis is alles behalve overtuigend daar u uw leven op het spel zette door u te bekeren tot het Christendom. Dat u dan zelfs niet eens de moeite doet om de namen van de apostelen te leren is veelzeggend. U kende verder het verschil niet tussen het oude en het nieuwe testament. Meer nog u had nog nooit gehoord van het begrip testament. U had het over de oude en de nieuwe eeuw. U verklaarde dat de evangelisten de nieuwe eeuw de belangrijkste vonden, u kon echter niet uitleggen waarom (CGVS p.15, p.16). Ook van de sacramenten had u nog nooit gehoord (CGVS p.17). Voorst dacht u, jammer genoeg verkeerdelijk, dat hemel en hel niet gangbaar waren in het christendom en dat men enkel in het eeuwige leven gelooft (CGVS p.13). De objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier toont aan dat de concepten van hemel en hel wel degelijk door de christenen gebezigd worden (zie infomap). U dacht dat Jezus in Jeruzalem geboren was, terwijl hij , zo zegt de overlevering althans, in Bethlehem het levenslicht zag (CGVS p.14). U was er van overtuigd dat Jezus door Petrus gedoopt was. Het doopsel van Jezus werd, door Johannes de Doper uitgevoerd. U wist ook niet hoe oud Jezus was toen hem deze heugelijke gebeurtenis te beurt viel (CGVS p.14, p.15). Daar de handel en wandel van Jezus toch een prominente plaats inneemt in de Evangelische traditie is de leeftijd waarop hij het leven liet aan het kruis algemene kennis voor leden van deze stroming. U had ook hier echter geen idee van (CGVS p.15). Het leven van Jezus en zijn omzwervingen is een pijler van de stroming, dat u zelfs van de meest banale gegevens niet op de hoogte bent, is hoogst merkwaardig en ondergraaft uw verklaringen dat u daadwerkelijk bekeerd bent. Voorts blijkt dat u evenmin op de hoogte was van de datum waarop Pasen gevierd werd. Pasen is voor de Evangelisten een belangrijk feest, daar Jezus dan herrijst. U werd in de maand mei geïnterviewd, een dikke maand na Pasen. U dacht echter dat Pasen op 1 januari gevierd werd (CGVS p.16). 1 januari is niet eens een kerkelijke feestdag. Er kan verwacht worden dat bekeerlingen zich informeren over de inhoud van de religie tot dewelke ze zich wensen te bekeren. Uw kennis van de leer van de Evangelische kerk is dusdanig beperkt dat u het CGVS er niet van kan overtuigen dat u zich daadwerkelijk tot deze religie bekeerde.”

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen en dat hij, in Irak, hoewel hij al bekeerd was, zich altijd moest verstoppen wanneer hij samen met andere christenen was die hem de religie uitlegden zodat hij in die omstandigheden weinig kon bijleren. De vaststelling dat verzoeker andermaal naar zijn verklaringen verwijst en vergoelijkt waarom zijn kennis over essentiële elementen van het christendom abominabel slecht is, kan niet aangenomen worden als nuttig verweer. Indien verzoeker zich daadwerkelijk tot het christendom heeft bekeerd, kan van hem kennis worden verwacht inzake essentiële elementen over de Bijbel, de apostelen, het begrip testament, de betekenis van Pasen, etc.

2.2.3.5. Gelet op de devolutieve werking van het beroep volstaan vorige vaststellingen om de Raad te laten besluiten dat aan verzoekers bewering dat hij christen is en daarom vervolging vreest, niet het minste geloof kan worden gehecht.

2.2.3.6. De opmerkingen in het verzoekschrift over de problemen die verzoeker zou hebben met de sjeiks van vier stammen en die voortvloeien uit zijn ongeloofwaardige bekering, betreft dan ook kritiek op een overtollig motief dat niet kan leiden tot een andere oordeelsvorming.

2.2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake de situatie in Irak. Deze informatie strookt met de uitgebreide informatie die door verweerder gehanteerd wordt in de bestreden beslissing en vermag derhalve de motivering niet te ondergraven. Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS